

DIUMENGE II DE PASQUA (C)
Homilia del P. Joan Recasens, sotsprior de Montserrat
28 d'abril de 2019
Fets 5, 12-16 / Ap 1, 9-11a. 12-13. 17-19 / Jn 20, 19-31

Benvolguts germans i germanes,

Vuit dies després d'haver celebrat la Resurrecció del Senyor, la litúrgia d'aquest diumenge de l'octava de Pasqua està centrada en fer-nos reviure els fets que experimentaren els deixebles de Jesús immediatament després de la Resurrecció del Senyor i el que això suscità a les primeres comunitats de creients.

Com en tota celebració eucarística, les lectures de la Missa tenen la missió de fer-nos comprendre millor el misteri que estem celebrant. En la primera lectura de la missa d'avui, la dels Fets dels Apòstols, se'ns ha exposat com els apòstols després dels fets de Pasqua, superada la por als jueus, es reunien en el pòrtic de Salomó per anunciar la Bona Nova de salvació i això ho corroboraven amb fets extraordinaris i miracles cosa que feia que cada vegada se'ls afegissin més homes i dones que es convertien a la fe de Jesucrist.

En la segona lectura, la de l'Apocalipsi, se'ns ha narrat com sant Joan animava als cristians del seu temps que patien persecució com ell degut a la seva fe en Jesucrist i els deia que havia tingut una visió d'aquell qui abans era mort i que ara era viu per sempre. Davant d'aquest fet meravellós no s'havien de deixar portar pel desànim sinó que havia de créixer en tots ells la fe i la esperança per tal de poder vèncer totes les dificultats del moment present.

I en l'evangeli se'ns ha presentat com a tema principal el fet dels dubtes de Tomàs que tants ensenyaments ens ha deixat a nosaltres, ja que sovint la nostra fe s'assembla a la de l'Apòstol Tomàs.

Joan, en el fragment de l'evangeli que avui se'ns ha proclamat ens ha narrat les primeres aparicions de Jesús als seus deixebles després de la resurrecció. Ens ha dit que el vespre d'aquell mateix diumenge el Senyor ressuscitat es presentà als seus deixebles quan encara estaven units a casa, amb les portes tancades per por dels jueus, però que Tomàs no era a casa amb els altres. Quan hi tornà li digueren que havien vist el Senyor; ell, però, no els cregué ja que sabia que el seu Senyor era mort. Els demés li asseguraven que era viu i que l'havien vist i que havien estat amb Ell. Davant d'aquestes afirmacions Tomàs els digué que si no li veia la marca dels claus i no posava el dit a la ferida i la mà dins el costat no s'ho creuria.

Els dubtes desapareixen, però quan vuit dies després se'ls torna a presentar el Senyor ressuscitat i invita a Tomàs a posar el seu dit a la llaga i la mà al costat tot dient-li de no ser incrèdul sinó creient. La resposta de Tomàs serà un acte de fe, d'adoració i d'entrega sense límits quan exclama: Senyor meu i Déu meu! I el Senyor li diu: Perquè m'has vist has cregut. Feliços els qui creuran sense haver vist. Aquests dubtes de Tomàs serviren per confirmar en la fe a molts que després creueren en el Senyor.

De vegades, també nosaltres ens trobem faltats de fe com l'apòstol Tomàs. Tenim necessitat de més confiança en el Senyor davant les dificultats i davant esdeveniments que ens sobrepassen i no sabem interpretar-los des del punt de vista de la fe, en moment d'obscuritat i de desànim. La virtut de la fe és la que ens dona la vertadera dimensió dels esdeveniments i la que ens permet jutjar totes les coses amb unes noves perspectives. Avui encara són molts els qui no creuen perquè viuen al marge de tot el què fa referència a Déu. Fins i tot, potser també nosaltres, en diverses

circumstàncies de la vida (malaltia, falta de treball, la mort d'un familiar...) manifestem desànim de la fe. Necessitem, com Tomàs, venir i tocar, menjar el Cos i la sang de Crist, escoltar-lo. Si avui molts han perdut la fe o potser no l'han tinguda mai, és perquè no s'han apropiat a viure aquesta presència de Crist en mig de la comunitat, com succeí als primers cristians. I també, perquè nosaltres, amb el nostre testimoni de vida de fe no hem estat capaços de transmetre el què vivíem i celebràvem: que Crist per amor a nosaltres s'entregà, patí i morí, i al tercer dia ressuscità i està viu i present enmig nostre. Si no fem l'esforç d'estimar-nos de veritat, si no ens comprometem personalment, no mostrem el veritable rostre de Jesús present entre nosaltres i és per això que molts no arriben a conèixer-lo. Que la celebració de la missa d'avui ens ajudi a prendre més consciència de la missió que Déu ens ha confiat en el moment dels nostre baptisme, que és la de ser testimonis seus en mig del món en el que vivim. Que així sigui.